

Zona etnografică Codru

Costin Gabriela

Etnografia este știința care se ocupă cu originea, modul de viață, cultura și obiceiurile popoarelor. Motto: Cunoști o țară sau un popor pornind de la oameni și de la obiecte plasmuite de ei.”

Zona Codrului este așezată în Nord Vestul țării, de o parte și de alta a Culmi Făgetului, de unde îi provineși denumirea de la pădurile de fag și de stejar existente aici pînă spre sfîrșitul secolului trecut. Sunt considerate că apar ținînd Zonei Codru următoarele localități: Babța, Corund, Socond, Hodișa, Homoroadele, Solduba, Soconzel și altele.

Forma de relief predominantă în zonă sunt dealurile. Agricultură și creșterea vitelor erau considerate ca fiind ocupații de bază.

Acestea au favorizat dezvoltarea următoarelor ocupații: albinăritul, culesul fructelor de pădure, vînătoarea, dar și practicarea unor meșteșuguri ca: prelucrarea lemnului, confecționarea lăzilor de zestre, a obiectelor gospodărești sau casnice, a războaielor de țesut, olăritul, înpletiturile din lemn sau nuiele, confecționarea gubelor sau a țolurilor din lînă.

Arhitectura populară tipul tradițional de gospodărie satele din zona Codrului sunt sașezări de tip răsfirat. Gospodăriile sunt așezate la uliță.

În gospodării erau așezate lăzi, coșuri de bucate, obiecte de uz casnic, chiar și animale. În interiorul caselor codrenești era masa înconjurată cu scaune cu spătar, ladă de zestre folosită pentru păstrarea hainelor, pat cu perini, război de țesut și caier cu fuse

Biserica de lemn din Soconzel era relativ datată din anul 1777. A ars pe data de 3 octombrie 2009. Se păstrează ruinele carbonizate. Renumitele biserici din lemn de la Corund, Soconzel, Stîna și Bolda, situate în totalitate în zona etnografică Codru, datează din secolele XVII-XVIII. Ele se încadrează arhitecturii populare din nordul țării. Construcțiile de acest tip, au o valoare artistică indiscutabilă.

